

sina i stränderna inträngande vikar, de mellan bergen inklämda trånga, saftigt grönskande dalkjusorna, — allt detta bildar oupphörligt växlande tafior af fångslande skönhet, som ingalunda förringas af de odlade tegar, hvilka här och der framskymta. De intagande dalkjusorna hysa en yppig växtlighet. Deras botten och slutningar äro öfvertäckta med en rik matta af blommor och gräs, öfverskuggad af ädla löfträd, såsom ek, lind, lönn, alm, oxel, rönn, asp, björk, hägg och al jämte hassel och hagtorn, för att icke nämna flera arter pil och vide, hvilka alla till sammans förete en i formen mjuk och i mångfaldigt grönt skiftande kontrast mot den stela, mörka skogen af tall och gran, som bekläder bergshöjderna.

Det är mer än väl bekant, att insektverlden för sin utveckling är i hög grad beroende af växtlighetens beskaffenhet. Ej under då, att denna skärgård bjuder på en ovanligt rik insektfauna. Man kan nästan våga säga, att Stockholms skärgård genom sin ovanliga omvexling af lokalernas beskaffenhet och genom sin yppiga, otroligt artrika växtlighet, hvilka förhållanden just möjliggöra ett rikt insektlif, är en verklig lustgård för den samlande entomologen, och desslikes erbjuder, kanske talrikare än annanstädes, tillfällen till iakttagelser för den, som söker att närmare följa insekternas utveckling i naturens fria sköte. Det vore nu min önskan att i någon mån söka ådagalägga detta genom ett hastigt utkastadt meddelande om tre somrars entomologiska erfarenhet, vunnin å den lilla lägenheten »Östra Stäket», fordom hörande under egendomen Lännersta, beläget å Wermdön ej långt från Boo kapell och herregård.

Om man följer med någon af de ångbåtar, hvilka, så länge ishinder icke möta, flera gånger dagligen underhålla förbindelsen mellan hufvudstaden och Gustafsbergs längre bort å Wermdön belägna porslinsfabrik, så kommer man genom det vackra Skurusundet samt öfver Dufnäsfladan och Lännerstafjärden på omkring en timmes tid till Stäksundet, det smalaste af de vatten, som skilja Wermdön från det söder derom belägna Erstaviklandet eller den angränsande delen af Södertörns fastland. Detta Stäket, — som icke ligger långt från östersjöviken Baggensfjärden, — kallas vanligen Baggens-Stäket, till skilnad från det inåt Mälaren vid Upsalaleden belägna Almare-Stäket. Det är i vår hi-